

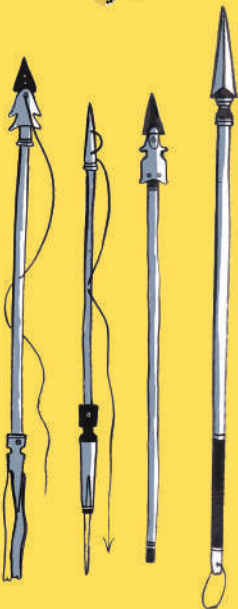
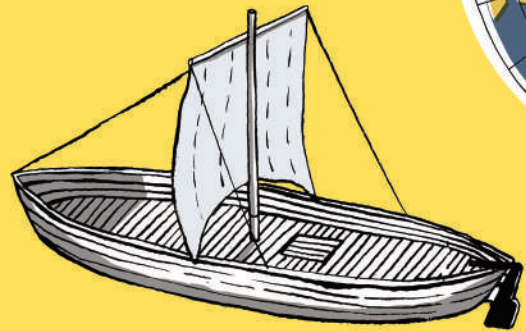
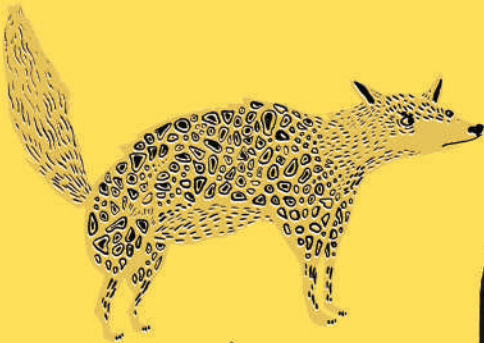
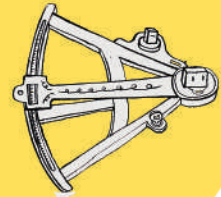
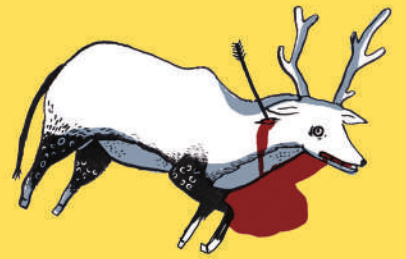
Isabel Greenberg

ANKSTYVOSIOS
žemės
ENCIKLOPEDIJA

grafinis romanas

Isabel Greenberg

ANKSTYVOSIOS
— žemės —
ENCIKLOPEDIJA

grafinis romanas

Iš anglų kalbos vertė Vainius Bakas

Vilnius
2024

MEILĖ LABAI ŠALTAME KLIMATE

Kai šiaurės ašigalio vyras ir Pietų ašigalio moteris pirmą kartą priplaukė kančiomis vienas prie kito ledinėje Pietų ašigalio jūroje, abiem per kelias sekundes tapo aišku, kad jie – sielos draugai.

Štai kodėl jie nenuvokė apie keistą reakciją, kurią jų jausmai sukels Ankstyvosios Žemės magnetiniame lauke.

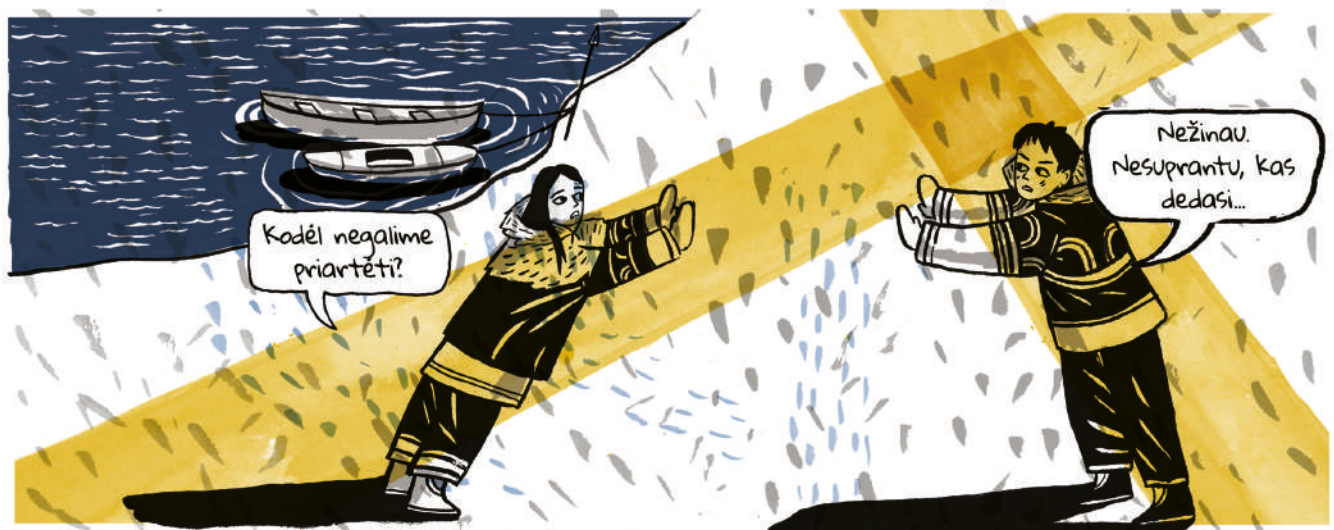
Tis buvo pirmasis šiaurietis, apiplaukęs Ankstyvąją Žemę ir išsilaipinęs Pietų ašigalio pakrantėse.

Jeigu jie būtų žinoję, kokie sunkumai juos ištiks, gal ir nebūtų taip skubotai įsimylėję vienas kitą.

Bet veikiausiai kito kelio nebuvo. Likimas, karma, dievų valia... vadinkite, kaip norite, tai privalėjo įvykti. Juk iš visos visatos platybės suvesti buvo būtent jie.

Atradė, kad net nepaneigjama jų meilės jėga nebuvo tokia stipri kaip keista magnetinė stūma, trukdanti jiems pasiekti vienas kitą arčiau nei per dviejų pėdų spindulį.

Net išmintingas suity (Pietų ašigalio gyventojų) šamanas negalėjo jiems to paaiškinti.

Bet, žinoma, jie negalėjo to padaryti. Taigi jie bučiavo popieriaus skiauteles ir pūtė vienas kitam. (Tiesą sakant, daugelis istorikų mano, kad tai pirmasis užfiksuotas atvejis, kai siūnčiamas oro bučinys.) Kaip ir dauguma jaunavedžių, jiedu visą laiką norėjo leisti bučiuodamiesi, ir tais ankstyvaisiais metais Pietų ašigalių dangyje skraidžiojo šimtai popierinių bučinių, sumišusių su baltomis snaigėmis, kol juos blaškė ledinis vėjas.

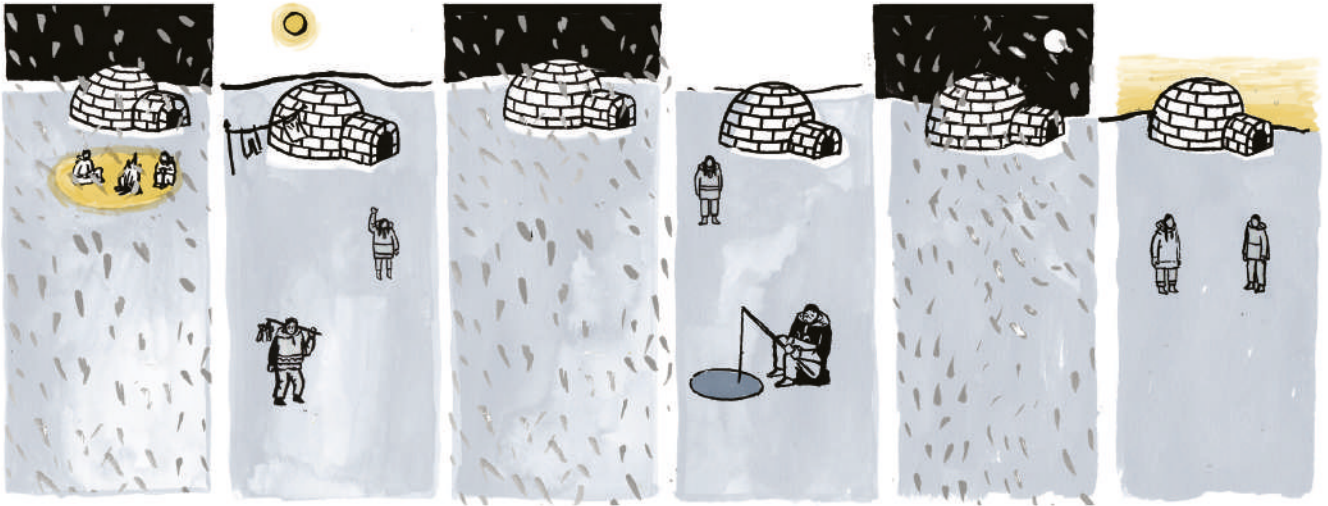

Viskas ėjosi labai gerai, bet egzistavo tik vienas būdas, kaip jiedviem pajusti kito šilumą.

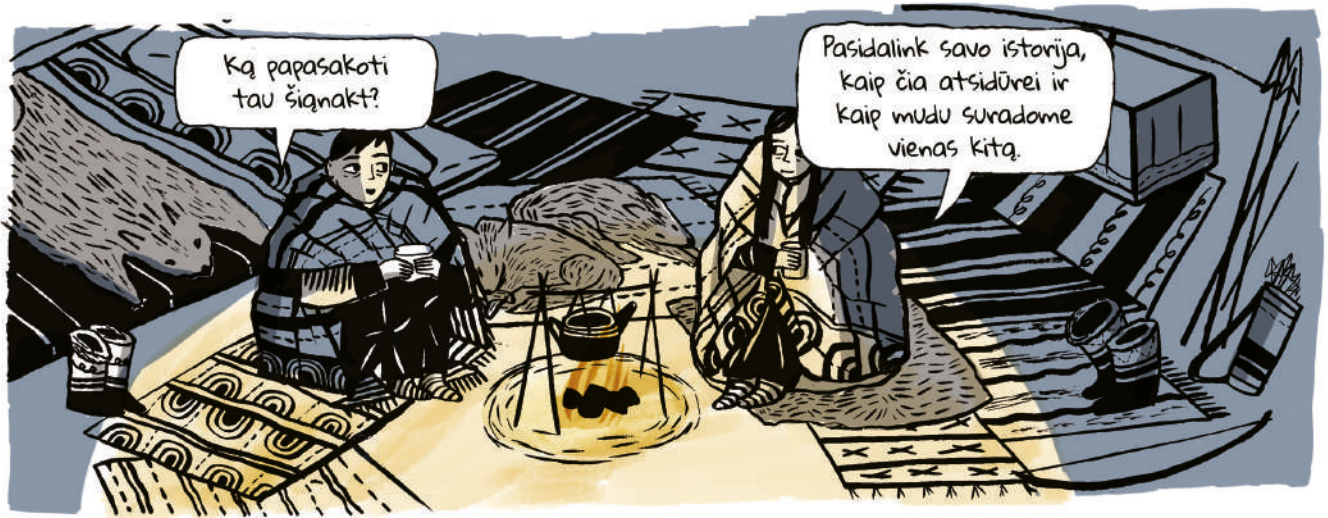
Kiekvieną rytą jie keldavosi ir apsieisdavo lovos pusėmis. Tada galėdavo priglausti galvą prie pagalvėje įsispaudusio mylimo veido linkio. Ir keletą frumpučių akimirky, iki pagalvėms atvėstant ir išblėstant šilumai, jiedu jausdavosi taip, tarytum laikytų vienas kitą apsikabinę.

Taiji dienos virto savaitėmis, o savaitės – metais, ir vis tiek magnetinė jėga nesusilpnėjo. Jie praleido valandas žiūrėdami vienas kitam į akis. Tačiau vis dar negalėjo pasiekti toliau nei pirštų galiukai.

Todėl ilgomis Pietų ašigaliu žiemos naktimis jie pasakodavo vienas kitam istorijas. Sėdėdami per ilgas, šviesias ir žvaigždėtas naktis, kurios tęsėsi be paliuvos, jėdu pasakojo vienas kitam istorijas.

Pirma dalis

ŠIAURĖS ŽEMĖ

TRYS SESERYS IŠ VASAROS SALOS

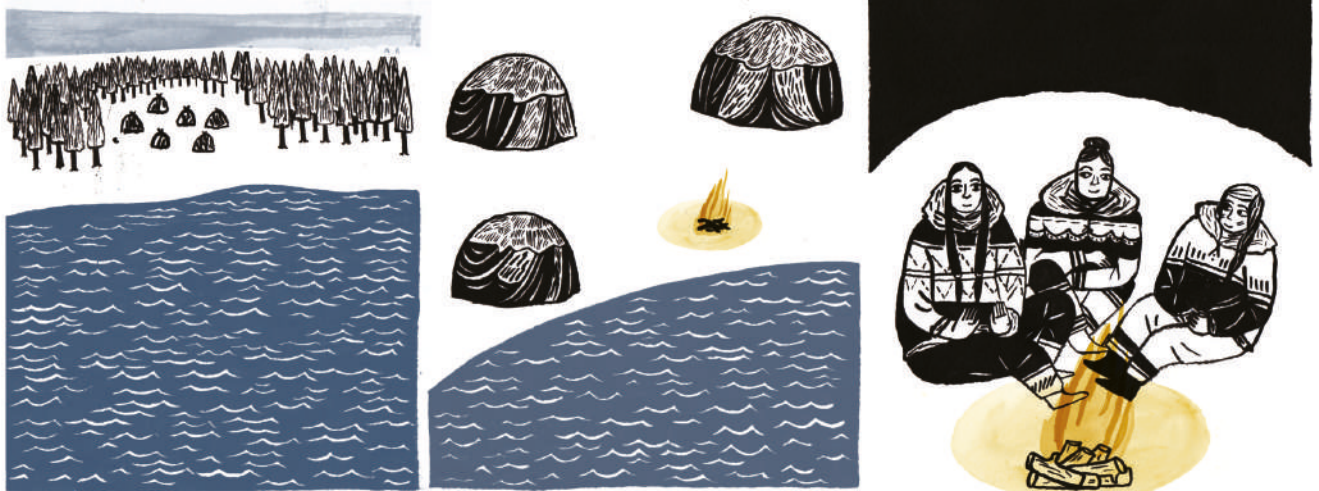
Šiaurės žemės viduryje ledas ir sniegas niekada netirpsta. Bet pasuk piečiau ir prieisi Vasaros salą. Ten temperatūra išyla tiek, kad galėtų augti medžiai. Žiemomis sulinkę nuo sniego naštos jie stovi tarytum senoliai. Tačiau vasarą jie ir vėl išsitiesia visu ūgiu.

Vasaros saloje apstu aukštų pušynų ir plačiai išsikerojusiu tundrų, dangaus plynių ir tamsių ledynų ežerų. Tie ežerai – gilūs, mėlyni ir sustingę tarsi veidrodžiai – atspindi dangų taip tiksliai, kad žvelgiant į jų dugną net ima svaigti galva.

Didžiausias ežeras plyti salos viduryje. Kiekvieną pavasarį visa apimantys ledynai tirpsta ir liejasi slėniais į jį. Jis vadinamas Dangaus ežerų, jo pakrantėse įsikūręs kaimas, o jame gyvena trys seserys.

Jų vardus išversti nelengva, bet galime pabandyti: Žuvėdrasparnė, Upianendrė ir Pirmasniegė. Jos trys ne tik mylėjo viena kitą taip stipriai, kaip tik sesės tegali, bet ir konkuravo tarpusavyje.

Vieną dieną trys seserys vaikštinėjo Dangaus ežero pakrante.

Kadaise, dar gerokai prieš prasidedant mūsų istorijai, Žemėje klestėjo kita, dabar jau seniai visų pamiršta civilizacija. Žmonės, klajoję po Ankstyvąją Žemę, buvo visai kaip mes: smalsūs, jautrūs, juokingi, ambicingi ir pažeidžiami. Šiame tarpusavyje susijusių grafinių pasakojimų rinkinyje Isabel Greenberg aprašė ir nupiešė istorijas apie pasaulį, kurio mes nepažįstame, bet jis iš tiesų galėjo būti kaip tik toks. Visus pasakojimus jungia fantastiška jaunuolio, irklina valtele plaukiančio iš namų Šiaurės ašigalyje iki pat Pietų ašigalio, kelionė.

Londonė gyvenanti britų rašytoja ir iliustruotoja Isabel Greenberg (g. 1988 m.) sukūrė tris grafinius romanus, susilaukusius didelio pasisekimo ir kritikų dėmesio, iliustravo daugybę knygų vaikams ir netgi keletą istorinių veikalų. „Ankstyvosios Žemės enciklopedija“ gavo 2014 m. „British Comic Awards“ apdovanojimą, tapo viena iš „NPR“ metų knygų, nominuota dviems Eisnerio apdovanojimams bei išversta į šešias užsienio kalbas. Grafinis romanas skirtas vyresniųjų klasių mokiniams ir suaugusiems komiksų gerbėjams. Kūrinyje sužavės skaitytojus subtilia ironija, skoningu humoru bei laukine fantazija – ir galbūt paskatins pasvarstyti, kaip iš tiesų galėjo atrodyti žmonija daugybę metų prieš mums gimstant.

Versta iš

Isabel Greenberg

THE ENCYCLOPEDIA OF EARLY EARTH

Jonathan Cape, London, 2013

Bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos integracijos bibliotekų informacinės sistemos (LIBIS) portale ibiblioteka.lt

© Tekstas, Isabel Greenberg, 2013

© Iliustracijos, Isabel Greenberg, 2013

Pirmą kartą anglų kalba pavadinimu *The Encyclopedia of Early Earth* 2013 metais išleido Jonathan Cape, Londonas, Jungtinė Karalystė.

Lietuvių kalba išleista susitarus su Isabel Greenberg, *The Gernert Company, Inc.*, Niujorkas, JAV ir *ANA Baltic, Ltd.*, Ryga, Latvija.

Visos teisės saugomos.

© Vertimas į lietuvių kalbą, Vainius Bakas, 2013

© Leidykla „Niekio rimto“, 2014

ISBN 978-609-441-927-0

Redaktorė Edita Birulienė

Korektorė Eglė Devižytė

Maketavo Andra Paplauskaitė

Tiražas 1000 egz.

Išleido leidykla „Niekio rimto“

Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius

www.niekorimto.lt

Spausdino UAB BALTO print

Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

Dėmesio! Ši knyga iš tiesų NĖRA enciklopedija.

Tai – įspūdingas ir kvapą gniaužiantis grafinis romanas, pilnas vieno jauno klajojančio istorijų pasakotojo nuotykių, patirtų ieškant nušvitimo bei tikros meilės.

Šioje knygoje – daugybė pasakojimų apie dievus, siaubūnus, pamišusius karalius, išmintingas senutes, šamanus, gydytojus, brolius ir seseris, nesantaiką, paslaptis, klaidinanti mokslą, niekam tikusius žemėlapius ir, žinoma, tikrą meilę – net jei ją ir gaubia baisus prakeiksmas.

Kritikai kalba, jog ši knyga – geriausias dalykas nuo pat tada, kai žmonės išrado raikytą duoną. O galbūt netgi nuo tų laikų, kai jie išrado duonriekius peilius.

